

štvo zasedlo slovaško prestolnico Bratislavo, nad katero je bilo proglašeno obsedno stanje. Orožništvo in vojska sta razorožila Hlinkovo gardo in nemške prostovoljce. Profesor Tuka, znani borec za samostojnost Slovaške, je bil aretiran s šefom slovaške propagande dr. Machom. V teku 10. marca so bili izdani dalekosežni vojaški ukrepi za vse važnejše kraje na Slovaškem. Medtem so se vršila pogajanja med Bratislavo in Prago. Plod teh pogajanj je sporazum, ki je napravil nekak most med avtonomističnimi zahtevami Slovakov in težnjami Čehov, da se ohrani skupna država. Zadnjo nedeljo je bila imenovana naslednja slovaška vlada: predsednik vlade dr. Karel Sidor, bivši podpredsednik osrednje vlade v Pragi; dr. Martin Sokol, predsednik slovaškega parlamenta, bo notranji minister; dr. Jožef Sivak, narodni poslanec, za prosvetnega ministra; Julij Stano, minister za zgradbe, promet, kmetijstvo in podpredsednik slovaškega parlamenta; minister trgovine je poslanec Peter Žatko, finančni je Aleksander Hrnčar, pravosodni pa Friderik Gejza. — V zvezi z dogodki na Slovaškem se je poostrišlo razmerje med Čehi in Nemci na Češkem. V Brnu in po drugih mestih Češke so v nedeljo češke

Pranje je postalo cenejše!

Sedaj pač lahko vsaka gospodinja pere s Persilom in Henkom ter tako izkoristi vse prednosti, ki jih nudita oba pralna pripomočka. Po danih navodilih, natisnanih na vsakem zavitku, dosežete brez mučnega miljenja perilo belo kot sneg. (Nobenega drgnjenja več).

Persil in Henko

jamčita za presenetljiv uspeh!

Novice iz španske državljanske vojne

Po pobegu Negrinove rdeče vlade

Zadnjič smo poročali, da je morala Negrinova rdeča vlada odstopiti. Negrin in 24 rdečih voditeljev z ministri in vojaškimi poveljniki so pribežali iz Španije v Francijo v letalih in od tam so odpotovali nekateri v Švico. Po pobegu Negrinove vlade je bila vzpostavljena v Madridu vlada narodne obrambe pod vodstvom vrhovnega rdečega generala in branitelja Madrida Miaja. Predsednik nove vlade je koj razglasil, da bo skušal doseči častni mir z generalom Francom. Miajev obrambni minister polkovnik Casado je sredi minulega tedna odpotoval v Burgos, kjer je začel pogajanja z generalom Francom za sklenitev premirja.

Kljub stremljenju po ukinitvi bratomornih sovražnosti je naletela Miajeva vlada na najhujši odpor pri komunistih. Prišlo je v Madridu do srditih pouličnih bojov, v teku katerih so se streljali s topovi in obmetavali z bombami iz aeroplanov. Miajevi pristaši so ujeli mnogo komunističnih častnikov in vojakov, katere so takoj potavili k zidu in jih ustrelili. V petek,

10. marca, so bile gospodar položaja v Madridu Miaji zveste čete. Kar ni bilo komunistov v pouličnih bojih pobitih, so bežali iz Madrida.

Odposlanec vlade narodne obrambe polkovnik Casado je prejel od generala Francica odgovor, da se on sploh ne pogaja z novo rdečo vlado in zahteva brezpogojno predajo, ker sicer bo naskočil preostanek rdeče Španije s svojo armado, ki samo čaka na njegovo povelje, da navali na Madrid in na Valencijo.

11 rdečih vojnih ladij, katere so bile v pristanišču Kartagena, se je predalo francoskim oblastem v Bizerti v afriškem Alžiru, katere so ladje pridržale v pristanišču, da jih bodo pozneje izročile generalu Francu.

Vrhovno poveljstvo nacionalne armade je razglasilo, da je od 9. marca dalje pod zaporo nacionalnega vojnega brodogradništva vsa sredozemska obala, katere je še v oblasti rdečih. Vsako ladjo, katere bi si upala preko zapore, bodo Francove vojne ladje zajele, če bi se pa spustila v beg, bo potopljena.

Po krščanskem svetu

Zakonodaja in vera. Predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike Franklin Roosevelt je že večkrat v svojih govorih in poslanicah poudaril, da mora biti vera in iz nje izhajajoča morala podlaga vsake prave, ljudstvu in državi koristne politike. Deset božjih zapovedi, tako je rekel Roosevelt, je politiku še bolj potrebnih kot pa zasebnemu človeku. Prosvetni minister Cvetkovičeve vlade Čirič pa je v svojem govoru v narodni skupščini v Beogradu med razpravo o proračunu prosvetnega ministrstva 7. marca izjavil, da mora vera biti podlaga tudi za zakonodajo. Govoril je namreč med drugim o prisegi narodnih poslancev, ki je določena v zakonu. V tej prisegi ni omenjeno ime božje. Zato

so poslanci, kakor je rekel minister Čirič, ki je prej bil predsednik verifikacijskega odbora, prisegli »na nič«. Ali je bilo potrebno, je vprašal minister Čirič, da se sestavlja prisega za poslance tako, da se ne izreka ime božje in da se zdi, da to ni narodna skupščina globoko vernega naroda, marveč skupščina samih brezbožnikov in ateistov? Dejstvo pa je, da je narod vdan svoji veri. Slovenci in Hrvati ljubijo rimsko-katoliško vero ter so globoko verni. Pravoslavna vera je imela pri Srbih v zgodovini tako sijajno vlogo, da je poleg verske postala tudi nacionalna svetinja. Tudi muslimani ljubijo svojo vero. Ali torej ne bi bilo naravno, da se tudi narodni poslanci zaprišejo vsak po svoji

veri? V naši zakonodaji se res dogajajo čudne stvari. Namesto da bi zakonodajna vzela za izhodno točko vse to, kar je narodu sveto, je povzela to, kar ni izraz čustev vsega naroda, marveč samo nekaterih posameznih ljudi.

Izgubljeni otroci. Komunizem je nasprotnik družine, ker jo smatra kot nekako zapreko, ki stoji med državo in državljanji, zlasti med državo in mladino. Zanj je družina samo neko koristnostno občestvo, ki se poljubno razdruži in razveže, ako menijo udeleženci ali samo en udeleženec, da nima od te zveze nobene koristi ali nobenega užitka. Otroci ne pripadajo družini, marveč prvenstveno državi. Kakšna je usoda mladine v komunistični Rusiji, je splošno znano. Brez sonca in brez sreče je življenje mladine po ruskih komunističnih zavodih, še nesrečnejše, prav strašno pa je življenje tistih otrok, ki se brez staršev klatijo okoli, ker niso bili sprejeti v državne zavode ali pa so iz njih ubežali. Kar je doživela in doživlja mladina v boljševiški Rusiji, isto je zadelo — radi vojnih razmer v še večji meri — tudi mladino v rdeči Španiji. Oslobojitev Španije iz krempljev komunizma je tej izgubljeni mladini prinesla odrešenje. Inozemski časniki objavljajo o usodi dece pod komunističnim režimom pretresljive podatke. Na tisoče in tisoče otrok se je klatilo okoli brez staršev po Kataloniji, zlasti po ulicah glavnega mesta Barcelone. Ti nesrečni otroci ne vedo, kje so jim starši, v premnogih primerih sploh ne vedo, ali imajo starše in kako se pišejo. Ko so nacionalistične čete zavzele Barcelono, so našle veliko število ubogih, zanemarjenih otrok. In prišle so plemenite španske žene in mladenke ter prevzele te zapuščene sirote v svoje varstvo. Najprej je bilo treba te uboge malčke očistiti umazanosti, nesnage, uši in bolh ter drugega mrčesa. To se je zgodilo po kopališčih in bolnišnicah. Nekateri so bili tako pohi mrčesa, da so imeli na koži po glavi polno krast. Ko so jih tako očistili, so jih namestili po raznih hišah in zavodih ter jim oskrbeli obleko in hrano za vsak dan. Krščanske žene in mladenke skrbijo za te zapuščene otroke z vprav materinsko skrbjo, ki je mali niso vajeni. In zato se jim odpirajo mlada srca. Pripovedujejo, kar znajo. Prav mnogi ne vedo imena